langewad, ni rummalad on? Sest kui mitto neist pölgab sedda innimest, kelle armastus tedda kelab, hukka minnemast, ia hoiab selle pole, kes tedda willetsusse sisse juhhatab — kuida ta ni rummal woib olla?

Jah! patto kiusatus seisab meie ees kui marjad, mis linn-no-paela ette pann-nakse; ja kes selle kiusamisse al langeb, on kui rummal lind mis peala lähhäb — arwago ta ennast ehk kui targaks: Igga teine, kes ennast ei lasse patto uoust petta, on temmast targem. — Kui mitto könnib praego hilpudes ja närrib armo-kannikast, kes seddaenne soias rides käis ja leiwal olli; agga siis ikka weel parremat ihhaldas, ja sepärrasi sedda ei moistnud kinnipiddada mis kä olli. Sago nisugguste läbbi igga teine targaks kes seddawisi praego ikka weel parremat tahhab, et ta kül jo rahhul woiks olla. Sest murre ja waew on siin ma-ilmas iggaühhele seltsimehheks — tousko innimenne ehk kui sureks. Kui siis agga nisuggune koorm peäl on, mis sudame kanda, siis ärgo katsugo teädmatta kergemat koorma ükski, ja hoidko ennast iggaüks agga patto koorma eest. Sest mitto ehk naerab sedda jutto, kes isse patto odda süddames kannab mis kibbedamat wallo teeb, kui wanna mori nöggesed. — Kas ussud nüüd, et Larensi moor ni rummal wois olla? —

Seon Kolstre Rannasi
Jolso Kantro Sammo
Kalender

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1816, lk. 25